

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

stillet visse Spørgsmaal; det ærede Medlem spurgte, hvor mange Hektar der har skiftet Ejer i Kraft af denne Lovgivning, og hvor mange Hektar man regner med, at der endnu er tilbage. Det er alt sammen Oplysninger, der meget let kan skaffes, og som jeg er rede til at give under Udvalgsbehandlingen. Jeg skal tilføje, at jeg naturligvis er rede til i Udvalget at forhandle om de Ændringer, man maatte ønske gennemført. Paa den anden Side vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa, at den gældende Lov udløber med Udgangen af indeværende Aar, saa Udvalgsbehandlingen skulde gerne være meget kort.

Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Jens Høyer) var betænkelig ved at fastsætte en 3-aarig Periode og ønskede, at man skulde give Loven en 5-aarig Periode at virke i, og andre ærede Medlemmer har fremsat lignende Ønsker. Ogsaa det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. S. Foget) anbefalede en 5-aarig Periode og udtalte endvidere, at det Arbejde, som ifølge denne Lovgivning skal udføres, sikkert ikke kan gennemføres paa mindre end det meste af en Menneskealder. Men naar Loven har virket i 15 Aar og vi nu giver den en 3-aarig Periode at virke i, bliver det jo 18 Aar, det vil sige det meste af det, man regner for en Menneskealder, og saa burde det ærede Medlem være tilfreds. Men jeg vil yderligere tilføje angaaende dette Spørgsmaal, at jeg synes, det er nødvendigt, at man sætter lidt mere Pres paa. Vi kan ikke forsvare i det lange Løb, naar der ikke er mere Gang i Arbejdet, at have en Kommission siddende udelukkende med denne ene Opgave. Det forekommer mig vanskeligt i Fremtiden at bibeholde en saadan Tilstand. Jeg vil derfor mene det rigtigt at fastholde den 3-aarige Periode; saa kan man til den Tid se, om man vil fortsætte paa samme Maade som nu eller vil ind paa andre Former.

Det ærede 11te Medlem for 5te Kreds var ikke tilfreds hverken med Laanenes Størrelse eller med Placeringen. Det forekommer mig ikke at være Udtryk for nogen særlig stor Beskedenhed; jeg synes, det er fortrinlige Laaneforhold, man her tilbyder, og det er ogsaa blevet anerkendt af flere af de ærede Ordførere.

Det ærede Medlem fremsatte tillige det Ønske, at man atter skulde overlade til Kommissionen at oprette nye Brug. Det maa jeg modsætte mig; det er en Opgave, som Statens Jordlovsudvalg har, og det er altid uheldigt, at der er to Kommissioner, som har samme Opgave. Enten bliver det da saadan, at de skal konkurrere, eller ogsaa — og det bliver endnu værre —, at man gør Vilkaarene forskellige, og det skaber jo Misfornøjelse og Misundelse hos den Part, som faar Ejendom efter de Regler, der er mindst tilfredsstillende. Derfor tror jeg, at man fremdeles maa overlade denne Opgave til Jordlovsudvalget, men lade Kommissionen overtage de Opgaver, der indeholdes i det foreliggende Lovforslag.

Til det ærede 18de tingvalgte Medlem (J. R. Poulsen) vil jeg gerne sige angaaende § 2, Stk. 1, at for mig er der ikke fremført nogen Klage over, at disse Bestemmelser har været for indgribende over for Lods-ejerne, ikke en eneste Gang har jeg hørt nogen klage. Er der nogen, som har klaget, har det i hvert Fald ikke været saa alvorligt, at det er naaet til mig, og jeg plejer ellers nok at faa Klager udefra forelagt, hvis der er noget at klage over.

For øvrigt var det ejendommeligt, at den næste Ordfører netop havde det Ønske, at man skulde udvide Bestemmelsen, og mente, at Procenten for, hvad der skulde kunne kræves tvangsafleveret, om jeg saa maa sige, altsaa de 10 pCt., skulde være højere. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det muligvis vilde fremme Arbejdet noget mere, hvis man forhøjede Procenten, men saa vidt jeg erindrer, har dette Spørgsmaal en Gang tidligere været meget indgaaende drøftet, og jeg tror nok, det var meget svært at blive enig om disse Bestemmelser, netop fordi man maa gøre sig klart, at der er Mennesker, som mener, at man skal gribe saa lidt ind som muligt, medens andre mener, at det, det gælder om, er at faa Arbejdet gennemført, selv om det skulde blive nødvendigt at gribe ind. Man kan nu engang ikke frit overlade det til Befolkningen og saa tro, at man faar noget ud af det. Derfor vil jeg mene, det er helt forkert at slække paa disse Bestemmelser, navnlig da der ikke over for mig er fremkommet nogen Klage i saa Henseende. Hvorvidt det vil være rimeligt at udvide